

Jaciment del claustre de l'antic convent dels Trinitaris

Vilafranca del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer de la Font, 43

Coordenades:

Latitud: 41.34804
Longitud: 1.69985
UTM Est (X): 391231
UTM Nord (Y): 4578209

Classificació

Número de fitxa: 08305 - 220
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Modern Medieval
Segle: XIV-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla d'ordenació urbanística municipal de 2003
Número inventari: Si:CC.AA 65 i 13177
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Obert
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Vilafranca del Penedès (C. de la Cort, 14).
Fitxes associades:
[Convent dels Trinitaris](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 19/10/2007 - 02:00

Descripció

Les excavacions van permetre detectar diferents fases constructives a la zona del pati del claustre. Les conclusions provisionals permeten establir les següents seqüències:

Horitzó A: segona meitat del segle XIV. Arran d'una petició del rei Pere III datada del 1338, es va bastir una nova muralla a Vilafranca, les obres de la qual van durar almenys fins al darrer quart del segle XIV i van comportar l'enderrocament d'uns quants edificis afectats pel nou traçat. Entre aquest edificis hi havia l'hospital del Sant Esperit, que es va haver de refer a les acaballes del segle XIV en un altre indret a recer de la nova muralla. Durant la intervenció es localitzà un mur que formaria part dels habitatges arrasats per permetre la construcció del nou hospital del Sant Esperit, així com els paviments associats al costat de ponent del claustre i al sector del pati.

Horitzó B: mitjans del segle XV. Hi ha un document del 1443 que parla de l'existència d'un cup i unes botes al celler de l'hospital. Durant la intervenció es localitzaren un mur, un cup, el dipòsit i els paviments corresponents al pati i a l'ala de ponent. També es localitzaren alguns fragments de ceràmica blava valenciana que corroboren aquesta cronologia.

Horitzó C: en el segle XVI es produeixen petites reformes a les dependències d'aquesta instal·lació. Es localitzen un mur i els paviments associats al pati i a l'ala de ponent. Quant al material arqueològic recuperat, aquest no permet definir millor la cronologia d'aquest període, però per la situació que ocupen aquest estrats en la seqüència estratigràfica, la reforma no s'hauria produït en una etapa excessivament posterior a l'horitzó B.

Horitzó D:(segle XVII) La construcció de la galeria baixa del claustre del convent dels Trinitaris va comportar l'amortització de totes les estructures relacionades amb l'explotació vinícola anterior. Les ceràmiques aparegudes en els estrats de rebliment i els nivells de paviment localitzats al pati i a les ales de llevant i de ponent del claustre, confirmen la data de tercer quart del segle XVII. Tot fa pensar, però, que en aquest horitzó només es va completar la planta baixa del claustre.

Horitzó E (1716-1726) : aquesta cronologia procedeix de la documentació escrita. La recerca arqueològica ha permès però, identificar en aquest moment una petita reforma dels graons d'accés al pati des de l'ala de llevant. El paviment original de la galeria baixa hauria estat retallat per col·locar-hi una nova línia de graons, associats també a un altre paviment.

Horitzó F: no hi ha constància d'altres intervencions fins arribar a l'exclaustració del convent a causa de la Desamortització de Mendizábal. El pou del claustre queda colgat del tot i l'edifici es va destinar a altres usos. Cap el 1840 l'església va tornar a obrir-se al culte i a partir del 1868 es va convertir en la segona parròquia de Vilafranca. Es va cobrir el pati amb un nou paviment de terra. Aquest estrat i els rebliments que omplen el pou proporcionen un lot de ceràmiques que permet perfilar una mica més la cronologia d'aquest horitzó. Les peces de porcellana daten de cap al tercer quart del segle XIX. Les obres d'engrandiment de finals del segle XIX no sembla que afectessin l'estructura del claustre.

Horitzó G (segle XX): tot un seguit de petites rases per procedir a la instal·lació de clavegueram i connexions elèctriques travessen el pati i les ales del claustre i tallen i malmeten el paviment disposat al tercer quart de segle XIX. Finalment correspon també aquesta darrera fase, l'arrebossat de les parets perimètriques i un nou paviment, en aquest cas una capa de sorra, a les ales de llevant i de ponent del claustre i al pati.

Història

L'any 2002 s'hi realitzaren excavacions arqueològiques, amb motiu de les obres de restauració que tenia previst efectuar-hi el Servei del Patrimoni Local de la Diputació de Barcelona; sota la direcció d'Àlvar Caixal Mata.

Bibliografia

Carta Arqueològica de l'Alt Penedès: Vilafranca del Penedès. Inventari i Documentació del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya.

CASTELLANO, A; SALVADÓ, J. (1993). El claustre del convent dels Trinitaris de Vilafranca del Penedès. Oficina de Cooperació de la Diputació de Barcelona. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. Quaderns Científics i Tècnics 5, pàgs. 311-314.

CLARIMON, A. (no consta). Estudi de programació de l'antic Convent dels Trinitaris de Vilafranca del Penedès. Oficina de Cooperació de la Diputació de Barcelona i Ajuntament de Vilafranca del Penedès. Inèdit.

HOJA, M. (1990). Claustre de l'antic Convent dels Trinitaris. (Vilafranca del Penedès). Inèdit.

ROSSELLÓ, Joan i altres (1992). Vilafranca del Penedès a través de la seva arquitectura. La ciutat que ens ha arribat. Vilafranca del Penedès: Ajuntament de Vilafranca de Penedès: Caixa Penedès.

ROSSELLÓ i RAVENTÓS, Joan (1986). L'Alt Penedès, dins l'Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya, vol. 2. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona, pp. 208-248.

VIRELLA, A. (1984). "La vila de Vilafranca del Penedès", dins Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol.5: El Penedès i l'Anoia. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana, pp.49-69.

